

Branko Avramović

r. 1897 u Irigu, sveštenik, ženjen, 1 dete, poseduje 30 jutara zemlje i kuću, neosuđivan

Zbirka Veljka Komlenovića

Vojni sud Vojne oblasti za Bačku i Baranju Novi Sad 22.11.1944

Predsedatelj veća major Pavle Gerenčević

Čl. 14 Uredba o vojnim sudovima špijunaža i izdaja

Streljanje. Gubitak građanske časti. Konfiskacija

Kao „organizovani aktivni četnik izdajnika Sraže Mihajlovića u svojstvu Otseka za četničku propagandu“ špijunirao NOVJ i informacije prenosio Nemcima. Kao sveštenik „u zavijenoj formi propagirao u korist okupatora i četnika“. „Na kraju je priznao da je u cilju ličnog zadovoljstva iskoristio dvanaest učiteljica koje su preko njega tražile nameštenje i koje su mu se podale da bi brže došle do službe“.

Сећање на крстоносни пут

Прота Бранко Аврамовић

Број [977](#), Рубрика [Сећање](#)

Прота Бранко Аврамовић рођен је у Иригу, подножју Фрушке горе. Основну школу, гимназију, испит зрелости и богословске науке завршио је и Иригу, Новом Саду и Сремским Карловцима.

Био је парох у варошици Ириг а потом од 1941. до 1944. године и парох у Саборној цркви у Београду. Ухапшен је од стране ОЗНЕ на улицама ослобођеног Београда 20. новембра 1944. године, после вечерњег богослужења у Саборној цркви. Два дана касније, осуђен је и стрељан у Новом Саду као народни непријатељ.

ДЕТИЊСТВО И ШКОЛОВАЊЕ

Бранко Д. Аврамовић родио се 18. марта 1897. године у Иригу, варошици у подножју Фрушке горе у Срему. Мајка

Марија у отац Дамјан усмерили су Бранка да учи школе и да се посвети просвећивању свог народа. Основну школу Бранко је завршио у Иригу, а гимназију са испитом зрелости у Новом Саду. У то време, Срем и Бачка су били под Аустроугарском монархијом па Бранко уписује и завршава Богословију, како би избегао мобилизацију и рат против Србије.

СВЕШТЕНИЧКА СЛУЖБА

По завршетку Богословије у Сремским Карловцима постаје вероучитељ у школи у Иригу и уписује Правни факултет у Београду. Оженио се 1920. године Лепосавом Ранитовић из Суботишта. Убрзо бива рукоположен и постављен за свештеника у Саборној цркви у Иригу. У браку су имали троје деце: два сина и кћерку. Синови су рано преминули. Кћерка Марија је завршила Рударско-геолошки факултет у Београду и данас живи у Аустралији. Марија има кћерку, сина и троје унучади.

На служби у Иригу Бранко је, млад и пун енергије, желео да што више унапреди свој завичај и побољша живот својих парохијана и осталих житеља. Улаже све своје способности и енергију у унапређење писмености, пољопривреде (нарочити виноградарства) и развој земљорадничких задружних савеза. Брине и о развоју рудника лигнита у Врднику и о побољшању радних услова рудара у овом руднику. Народ овог краја увиђа његову вредност и бира га за народног посланика у два сазива. Био је члан странке Југословенска радикална заједница. Са сутрађанима поставља темељ задругарству те оснивају „Фрушкогорску виноградарску и воћарску задругу“ у Иригу и граде први саврмени подрум вина који је и данас чувен по квалитету вина. Иницијатор је и организатор изградње водовода у Иригу. Помаже оснивање Сремског задружног савеза Рума, градњу кудељаре у Руми ни фабрике свиле у Новом Саду.

Када је Срем припао Независној држави Хрватској, Бранко напушта Ириг, долази у Београд и бива постављен за свештеника у Саборној цркви. Ђерка Марија је побегла код оца у Београд, док је Лепосава остала у Иригу. Пошто је ухапшена и депортована у логор Цапраг код Сиска, после три месеца ипак стиже у Београд мужу и кћерки. Тако су дочекали и крај рата.

Бранко је 20. новембра 1944. године служио вечерњу службу. После богослужења,

на улици су га сачекали припадници ОЗНЕ, одвели га у затвор и 22. новембра стрељали у Новом Саду као народног непријатеља. У писму које је из затвора донео војник који га је чувао, Бранко моли супругу да интервенише да га ослободе. После стрељања, припадници ОЗНЕ конфисковали су скромну Бранкову имовину која се састојала од мантије и веша. Осим кревета и ормара, ничега више није ни било јер им је власт НДХ 1941. године већ одузела сву имовину.

Ове јесени, на Аранђеловдан, навршило се 63 године од мученичке погибије проте Бранка Аврамовића. Остаће у сећању као велики хуманиста, племенити Србин и православац и добри супруг и родитељ. Хвала му за све што је учинио за српски народ и православље. *Мира Митровић*

Pravoslavlje. Novine srpske Patrijaršije, br. 977, 01.12.2007, na:
<http://pravoslavlje.spc.rs/broj/977/tekst/prota-branko-avramovic/>